

6 Vērigam apmeklētājam garām nepaslidēs sirds formas **grebumi vairākās priedēs** – šie koki padomju gados aktīvi izmantoti sveķu tecināšanai, tie nepieciešami terpentīna ieguvei.

Foto: V. Serdāns

6 Kritāls

Lai arī krituši koki takas apkārtnē redzami bieži, vietā, kur

Foto: K. Lapins

taka sasniedz Slocenes upi, sagāzto koku daudzums pirmajā mirklī atgādina postažu, īstas meža "drupas". Te "pie vainas" bijis gan vējš, gan pavasara pali Slocenes upē, gan arī koku dabiskais vecums. Koka dzīvē ir vairāki posmi, un katrā no tiem tas pilda kādu ļoti nozīmīgu un ne-

aizvietojamu funkciju. Arī tad, kad koks ir nokaltis un nogāzies zemē, tas turpina dzīvot, kalpojot par mājvietu daudzām retām un aizsargājamām augu, kukaiņu un gliemežu sugām, kamēr visbeidzot pārvēršas par vērtīgu, trūdvielām bagātu augsni, no kuras aug veseli un spēcīgi jaunie koki. Daļēji nogāzušos kokus par slēptuvi, naktsmītni un bieži vien arī par migas vietu labprāt izmanto dažādi meža zvēri. Postaža?

7 44 km garā **Slocene** sākas vēl augšpus Tukuma un ĶNP teritorijā savieno Valguma un Kaņiera ezeru. Ledus laikmeta beigās Slocene un laivotāju iemīļotā Abava bijušas lielākās upes tagadējās Latvijas teritorijā. Vēl Kurzemes hercogistes laikā, 16.–18. gs., Slocene bija aktīvs kuģu ceļš. Liecības par to joprojām glabā iežu atsegumi upes krastos takas apkārtnē. Pavisam citāda Slocene ir lejtecē, kur tā ir lēna, plata un dziļa, slīkšņainiem krastiem, un pie ietekas Kaņiera ezerā veido īpatnēju peldošu melnalkšņu meža labirintu. Šis rajons noteikts par ĶNP rezervāta zonu.

Slocenes lejtece

Foto: A. Priede

Ķemeru nacionālais parks

Ķemeru nacionālais parks ir dibināts 1997. gadā ar mērķi aizsargāt Ķemeru apkārtnē esošos mitrājus, tajos mītošās aizsargājamo augu un dzīvnieku sugas un sērūdeņu veidošanās procesus. Nacionālā parka platība ir 38 165 ha, un tā ir vieta, kur iepazīt gan neparastu un daudzveidīgu kultūras mantojumu, gan arī Latvijā un Eiropā jau par retām kļuvušas dabas vērtības – neskartus augstos sūnu purvus, mitros melnalkšņu mežus, palieņu pļavas un piejūras ezerus.

Dabas aizsardzības pārvaldes

Ķemeru nacionālā parka administrācija

Tālr. +371 67730078, fakss +371 67730207

• www.kemeri.gov.lv • www.daba.gov.lv

Valguma Pasaule

Atpūtas centrs

«VALGUMA PASAULE»

Piedāvājam: naktsmītnes, ēdināšanu, pirti, inventāra nomu, semināru telpas, sporta laukumus, telšu vietas, gida pakalpojumus

Smārdes pag., Engures nov., LV-3129

Tālrunis uzziņām +371 63181222

Rezervācijas +371 29414022

Ēdināšana +371 28626336

Fakss +371 63124079

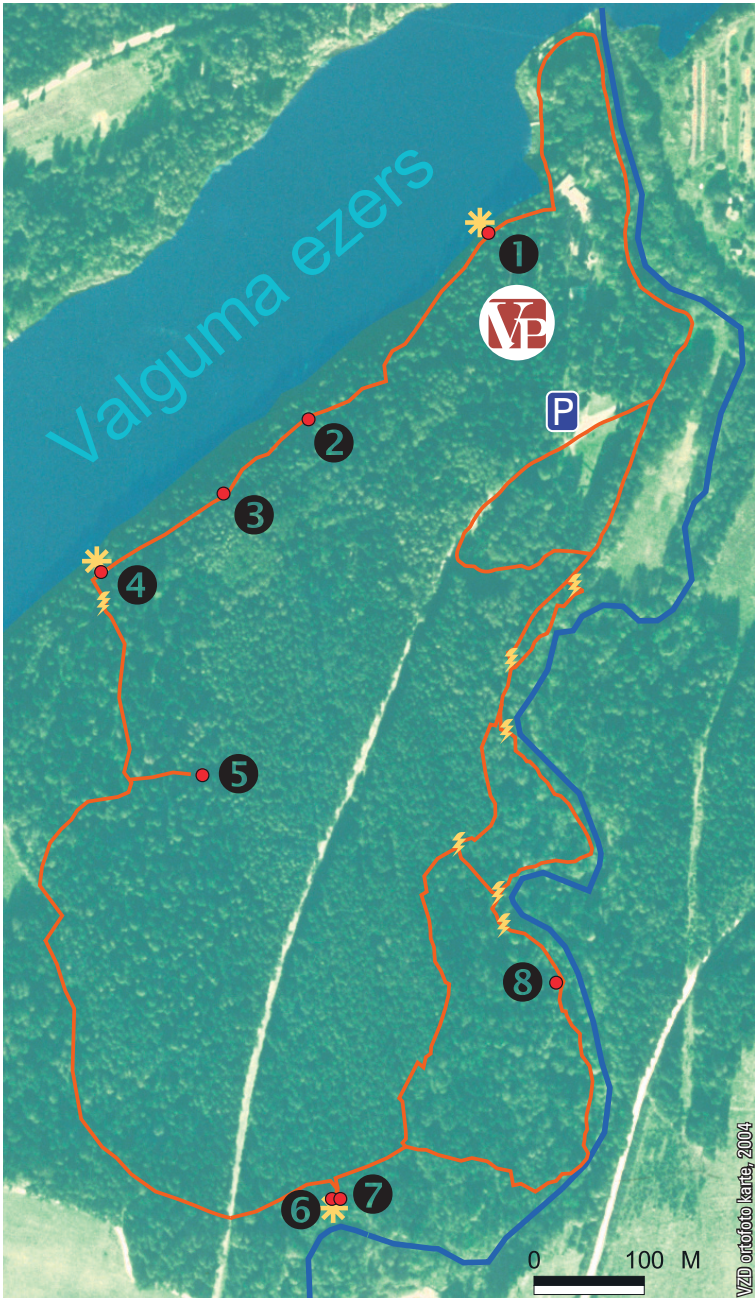
• www.valgumapasaule.lv • info@valgumapasaule.lv

Valguma Pasaule
ATPŪTAS CENTRS

**Nūjošanas un
dabas izziņas
taka**

APZĪMĒJUMI

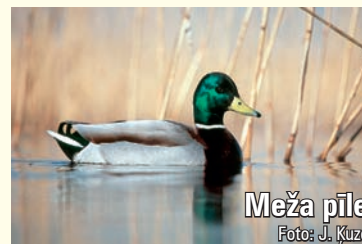
- Informācijas stendi
- Taka
- ⚡ Kāpņu vietas
- Slocene
- ✱ Skatu vietas
- P Stāvlaukums

Laipni lūdzam Valguma takā!

3,5 km garumā jums būs iespēja iepazīt dažādus mežus, ezeru un upi. Takai ir vairāki pieturas punkti, kas atzīmēti gan bukletā, gan arī dabā. Takas posmu gar Slocenes upi iespējams veikt pa diviem maršrutiem – vieglākais ved pa upes ielejas augšpusi un skujkoku mežu, grūtākais – gar pašu upes krastu un piedāvā tikšanos ar cilvēka gandrīz neskartu, mežonīgu ainavu, rūpšanos pāri kritušiem kokiem, kāpšanu pa stāvām trepēm u.tml. Sekojiet norādēm!

PUTNI

Valguma takas daudzveidīgā ainava – ezers, mežs, upe, krūmāji – uzmanīgam vērotājam piedāvā lielu putnu sugu daudzveidību. Valguma ezerā, kamēr vien tas nav aizsalis, noteikti sastapsiet kādu ūdensputnu, piemēram, meža pīli vai zivju gārni, mežā – žubīti, zeltgalvīti vai dzeni. Ja pašu dzeni ieraudzīt tomēr neizdodas, par tā klātbūtni var pārliecināties, atrodot šī putna darbības pēdas – koku

Meža pīle
Foto: J. Kuze

Vidējais un dziļraibais dzenis
Foto: J. Kuze

Ūdensstrazds
Foto: G. Saulītis

stumbeņus ar seklākiem un dziļākiem dobumiem. Slocenes līkumos var paveikties ieraudzīt zivju dzenīti, retos gadījumos – pat melno stārķi, bet ziemā neaizsalušos straujteču posmos – arī ūdensstrazdu.

AUGU VALSTS

To takas apkārtnē vislabāk raksturo vārds "daudzveidība". Vecais skujkoku mežs vasarā vilina ar iespēju pastaigas laikā pamieloties ar mellenēm un zaķskābenēm. Slocenes

Zalktene
Foto: A. Priede

krastos pavasaros uzied baltās un zilās vizbulītes, bet, rūpīgāk ielūkojoties, var atrast arī zalkteni – nelielu, pavasarī violeti sārtiem ziediem rotātu, ļoti indīgu krūmu, kas iekļauts aizsargājamo sugu sarakstā. Vēlāk pavasarī upes ieleju klāj ievu reibinošais baltums, bet nesteidzīgs gājējs vietām noteikti sajūtīs arī savvaļas piparmētru smaržu.

Zaķskābenes (zaķkāposti)
Foto: A. Priede

1 **Valguma ezers** radies ledāja kušanas procesu ietekmē pirms vairākiem gadu tūkstošiem un ir dziļākais (līdz pat 27 m!) Ķemeru nacionālā parka (ĶNP) ezers. Ar to saistīti gan daudzi interesanti nostāsti, gan arī reāli vēsturiski notikumi. Stāsta, ka hercoga Jēkaba laikos ezerā nogrimusi zelta kariete, savukārt, II pasaules kara laikā – vācu tanks. Ezerā bieži vien var redzēt arī makšķernieku laivas, jo tajā bagātīgi mīt līdakas, plauži, raudas, ruduļi, līņi, ālanti, karūsas u.c. zivis.

2 Valguma ezeru un "Valguma pasaules" apkārtni ieskauj **veci, dabiski skujkoku meži** – viena no ĶNP dabas bagātībām. Lai arī šķietami parasts mežs, tas ir bioloģiski ļoti vērtīgs un tādēļ iekļauts aizsargājamo biotopu sarakstā. Uzmanīgi vērojot apkārtni, noteikti pamanīsiet galveno dabiskam mežam raksturīgo iezīmi – kokus visās to attīstības stadijās. Te ir gan jaunie dzinumi, gan koki "paša spēku briedumā", gan iespaidīgu izmēru veci koki, gan arī sūnām pārklājušās un gandrīz satrūdējušas kritalas.

Foto: A. Liepa

3 Viena no skujkoku meža tipiskākajām iezīmēm – **skudru pūznis** – atrodama arī Valguma takas malā. Pasaulē zināmas ~6000 skudru sugas, bet Latvijā sastopamas 42. Skudru saimē valda stingra un sarežģīta hierarhiska sistēma, bet skudru pūznis ir īsts celtniecības meistardarbs. Pārtiekot no kukaiņiem un kāpuriem, skudras dabiskā veidā rūpējas par to skaita regulēšanu mežā, bet, veidojot pazemes ejas, nodrošina barības elementu apriti augsnē.

4 Atsevišķās vietās mežā redzamas arī **egļu astoņzobu mizgrauža darbības pēdas** – pilnībā nokaltuši koki. Nelielā vabole dzīvo koku mizā, un, ja to savairojas pārāk daudz, koks pamazām nokalst. Taču dabiskā mežā mizgrauzis ir par daudz dabisko ienaidnieku (putni, citi kukaiņi), lai spētu savairoties tādā daudzumā, ka ietu bojā plašas mežaudzes.

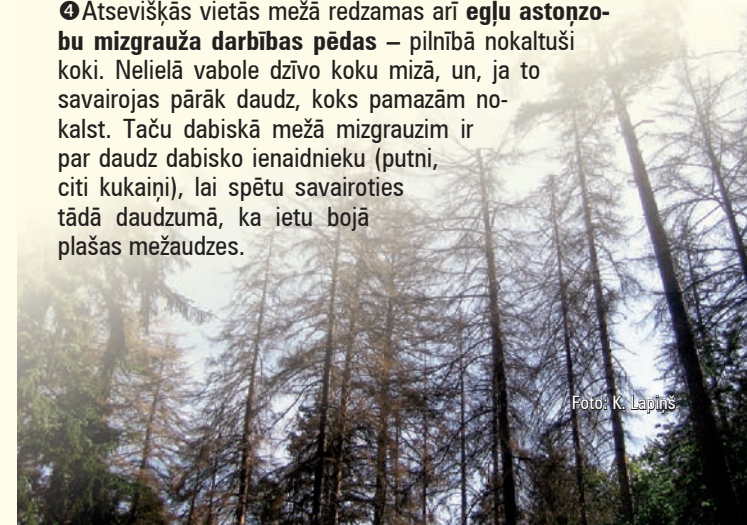

Foto: K. Lapins